

РЕШЕНИЕ

№ 1047

гр. София, 24.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7153** по описа за **2013** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал.1 от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 23.05.2013 г. по наказателно дело с административен характер № 15870/12г., Софийски районен съд, НО, 8-ми състав, е отменено като неправилно и незаконосъобразно наказателно постановление /НП/ № 1157/23.01.2011г., издадено от началника на Митница Столична, с което се налага на А. Д. Я., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], глоба в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 238, ал. 1 от Закона за митниците /ЗМ/, във връзка с чл. 235, ал. 1 от ЗМ, за нарушаване на чл. 238, ал. 1 от ЗМ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Митница Столична, в която се моли настоящия състав да отмени първоинстанционното решение като незаконосъобразно и да постанови друго, с което да потвърди НП № 1157/23.01.2011г., издадено от началника на Митница Столична. В касационната жалба като основание за отмяна на решението на СРС са посочени противоречие с материалния закон.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, се представлява от инсп. В..

Ответникът - А. Д. Я., редовно уведомена, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли съда да уважи касационната жалба, да отмени решението на СРС и да потвърди като правилно и законосъобразно НП.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Ответната страна, А. Д. Я., е управител на юридическото лице [фирма]. То има временни разрешения за митнически агент № 453-1 от 03.11.2006г., № 453-2 от 06.11.2007г. и № 453-3 от 07.11.2008г., а на 20.11.2009г. е получило постоянно разрешение за митнически агент № 453-4. По делото е представен сертификат за редовно членство на [фирма] в Българския съюз за митническо и външнотърговско обслужване.

На 25.07.2011г. управителят на [фирма] упълномощава [фирма] да осъществи пряко представителство по смисъла на чл. 5 от Митническия кодекс на Общността.

На 26.07.2011г. А. Я. регистрира МБ С.-Запад ЕАД с № 11BG 005807 Н 0071880 за допускане до свободно обръщение на суровина 100% полиестерна основа за тъкане на пердета на ролки 126 300 метра. В клетка № 33 от посочения ЕАД бил попълнен тарифен код № 54076110, като в комбинираната номенклатура описанието към него било "Други тъкани, съдържащи тегловно най-малко 85 % нишки полиестер".

На 26.07.2011г. Митница Столична извършила частична проверка на декларираната с горепосоченото ЕАД стока. Като за проверката е съставен протокол № 448/2011г. След това била иззета проба № 7897/26.07.2011г.

След извършване на проверките се установило, че линейната дължина на плата е 126 300 метра, както било описано в клетка № 31 на ЕАД, а ширината на плата е 3.1 м. или общо 391 530 квадратни метра. В клетка № 41 на [фирма] е описано "М." /квадратен метър/ в количество 126 300, а реалното количество на стоката е 391 530 квадратни метра. Във връзка с констатациите от проверката са снети писмени обяснения от А. Я., в които е заявила, че не е забелязала, че мерната единица на стоката трябва да бъде посочена в квадратни метри и я е попълнила в линейни.

Съгласно чл. 8, т. 34 от Наредба № Н-17/13.12.2006г. клетка № 41 се попълва код на допълнителната мерна единица разделител и количеството на стоката в съответната мерна единица.

Така служителите на Митница Столична установили, че с вписването в ЕАД на неточно информация в клетка № 41 е нарушен чл. 8, т. 34 от Наредба № Н-17/13.12.2006г. за прилагане на разпоредбите на приложение 37 и 38 от Регламент /Е./ № 2454/93 на Комисията относно писменото деклариране чрез единния административен документ. Така за констатираното е съставен АУАН №1204/27.07.2011г., в който подробно са описани фактите на нарушението и е квалифицирано като такова по чл. 238, ал. 1 от ЗМ. Акът е бил съставен на А. Я. като декларатор.

Въз основа на съставения АУАН на 23.01.2012г. на А. Я. е съставен НП, с което е ангажирана административно-наказателната ѝ отговорност и ѝ е наложена глоба в размер на 500 /петстотин/ лева. А. Я. е подала жалба срещу издаденото НП до СРС.

В съдебно заседание на СРС, провело се на 10.05.2013г., са снети свидетелските показания на К. Й. М., актосъставител. След това на 23.05.2013г. СРС, НО, 8-ми състав, се е произнесъл по жалбата на А. Я., с решение, с което отменя НП №

1157/2011.

Подадена е касационна жалба от Митница Столична, с която същото се оспорва като незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните изводи от правна страна:

По допустимостта на касационната жалба:

Съдът намира касационната жалба за процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Жалбата е подадена на 27.06.2013г., а видно от призовка № 2097268 Митница Столична е била уведомена за издаденото съдебно решение на 18.06.2013г.

Касационната жалба е подадена от надлежно процесуално легитимирана страна - Митница Столична, лице, участвало във въззивното производство, решението по което е неблагоприятно за него.

Жалбата съдържа всички реквизити, посочени в чл. 212, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен и деволутивен ефект.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което не потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Шести касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Административен съд София – град, VI касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на СДВР, по повод на която е образувано настоящото производство, за неоснователни.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

Правилно първоинстанционният съд е приел за несъмнено установен факта на неточност при осъществяване дейността по деклариране. Извършването на нарушението е безспорен факт, който не е оспорван с касационната жалба. Посочените в нея твърдения се отнасят до правилното тълкуване на правите норми относно лицата, носещи административнонаказателна отговорност за този вид правонарушения.

Съдът намира за неправилно твърдението, че разпоредбата на чл. 126б, ал. 1 от ППЗМ е с по-широк обхват на приложение по отношение на субектите, т.е. законодателят е имал предвид под "декларатор" лицето извършило непосредствени действия по

деклариране. Съгласно посочената разпоредба, деклараторът носи отговорност за нарушаване на действащите разпоредби относно точността на данните, посочени в декларацията, автентичността на приложените документи и спазване на всички задължения, свързани с поставянето на стоките под съответния митнически режим независимо дали единния административен документ е подписан от декларатора или от негов представител. Законът дава легална дефиниция на понятието "декларатор", посочена в ДР на ЗМ. Съгласно нея, "декларатор" е лицето, което извършва декларирането от свое име, или лицето, от името на което се извършва декларирането. В настоящия случай декларатор е [фирма], от тяхно име се извършва декларирането и те следва да носят отговорност за неточно извършване на дейността по декларирането.

Видно от представените по делото писмени доказателства А. Я. е управител на юридическото лице [фирма]. От своя страна то е пряк представител на [фирма] по силата на пълномощно за пряко представителство, №1629/25.07.2011г. на М. Д. - Нотариус № 184 на Нотариалната камара.

Дори да се приеме за правилно твърдението на касатора, че понятието "декларатор", посочено в разпоредбата на чл. 126б от ППЗМ, трябва да се тълкува разширително, административнонаказателно отговорно лице няма да бъде А. Я., а [фирма]. За да се стигне до евентуално възможно ангажиране на отговорността от страна на А. Я., в качеството ѝ на управител на прекия представител на декларатора е нужно да има изрично позоваване на чл. 24 от ЗАНН.

Касаторът посочва, че съгласно легалната дефиниция на прякото представителство, дадена в чл. 1, ал. 1, т. 1 от ППЗМ, предвижда правните последици от действията на упълномощения да настъпват в правната сфера на упълномощителя, но при условие, че извършените действия са в рамките на представителната власт. Жалбоподателят сочи, че не бива отрицателните последици от неправилните действия на физическото лице, осъществяващо представителна власт да са за сметка на добросъвестния представляван. Действително е възможно, ако представителят не е достатъчно грижлив или опитен да извърши правно действие, което да доведе до отрицателни последици за представлявания. Поради тази причина законодателят е дал възможност на защита срещу неправомерно упражняване на представителна власт.

Съгласно чл. 126б, ал. 1 от ППЗМ, [фирма] носят отговорност за неточното попълване на единния административен документ. От своя страна те биха могли да търсят по реда на ГПК отговорност за причинените вреди от представителя им.

Предвид изложеното, съдът намира касационната жалба за изцяло неоснователна и следва да остави в сила обжалваното решение.

Настоящият съдебен акт, представляващ решение на касационна инстанция, не подлежи на обжалване.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, VI-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.05.2013 г. по наказателно дело с административен характер № 15870/12г., Софийски районен съд, НО, 8-ми състав, е отменено като неправилно и незаконосъобразно наказателно постановление /НП/ № 1157/23.01.2011г., издадено от началника на Митница Столична.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.